

Ίστορικά - Έθνικά

Σαβανωμένος με τὸ Ἱερὸ Σύμβολο τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Ἔθνους-Γένους μας

Ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία ἔμεινε ἀδούλωτη ἀπὸ τὸν γερμανὸ κατακτητὴ μὲ αὐτοθυσία τοῦ Κωνσταντίνου Κουκίδη*

† 27η Ἀπριλίου 1941

Στις 8.25' τὸ πρωῖ τῆς Κυριακῆς τῆς 27ης Ἀπριλίου 1941, τὰ Χιτλερο-Γερμανικὰ στρατεύματα εἰσῆλθαν καὶ κατέλαβαν τὴν Ἀθήνα.

Στις 10.00' ἡ ὥρα, στὸ καφενεῖο «Παρθενῶν» τῶν Ἀμπελοκήπων, ἐπὶ τῆς συμβολῆς τῶν λεωφόρων Ἀλεξάνδρας καὶ Κηφισίας, ὁ στρατηγὸς Καβράκος καὶ ὁ δήμαρχος Ἀμβρόσιος Πλυτᾶς παρέδωσαν τὴν Ἀθήνα σὲ Γερμανὸ συνταγματάρχη.

Τὴν ἴδια ὥρα μία ἴλη μοτοσικλετιστῶν, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἱλαρχο Γιακόμπυ καὶ τὸν ἀνθυπολοχαγὸ Ἐλσονιτς ἀνέβηκαν στὸν Ἱερὸ Βράχο τῆς Ἀκροπόλεως γιὰ νὰ κατεβάσουν τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία ἀπὸ τὸν ἴστό καὶ νὰ ὑψώσουν στὴν θέση τῆς τὴν Γερμανικὴ σβάστικα, πράξη ποὺ ὑποδήλωνε συμβολικὰ τὴν ὑποδούλωση τῆς χώρας στὸν Γερμανὸ κατακτητὴ.

Τὴν ἡμέρα αὐτὴ, Φρουρὸς τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας τῆς Ἀκροπόλεως, ἦταν ὁ νεαρὸς Εὐζωνας τῆς Βασιλικῆς Φρουρᾶς, Κωνσταντῖνος Κουκίδης, Ποντιακῆς καταγωγῆς, γεννημένος στὴν Νίκαια.

Ὅταν ἔφθασαν οἱ πάνοπλοι Γερμανοὶ στρατιῶτες μπροστὰ στὸν Εὐζωνα Φρουρὸ τῆς Σημαίας, ὁ ἱλαρχος Γιακόμπυ

τὸν διέταξε νὰ κατεβάσει τὴν Σημαία.

Αὐτὸς στάθηκε ἀκίνητος, ἀμίλητος καὶ ἀρνήθηκε νὰ κατεβάσει τὴν Σημαία, γνωρίζοντας, βέβαια, τὶς συνέπειες τῆς ἀρνήσεώς του.

Τότε, μὲ διαταγὴ τοῦ ἱλαρχοῦ, Γερμανοὶ στρατιῶτες τὸν γράπωσαν καὶ τὸν ἀπομάκρυναν ἀπὸ τὴν θέση του, καὶ διατάχθηκε ἕνας Γερμανὸς στρατιώτης νὰ κατεβάσει τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία, καὶ ἕνας ἄλλος ὑπαξιωματι-

τικὸς νὰ ὑψώσει τὴν Γερμανικὴ σβάστικα.

Ὅμως, ὅταν ὁ Γερμανὸς στρατιώτης κατέβασε τὴν Σημαία καὶ τὴν κρατοῦσε μαζεμένη στὰ χέρια του (ἡ Σημαία ἦταν μεγάλη), ὁ νεαρὸς Εὐζωνας Κωνσταντῖνος Κουκίδης, ἀπαγκιστρώθηκε ἀπὸ τοὺς φρουροὺς-φύλακές του, ὥρμησε, τὴν ἄρπαξε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Γερμανοῦ, τυλίχθηκε μ' αὐτὴν καὶ ἔπεσε μαζί της στὸν Ἱερὸ Βράχο, σαβανωμένος μὲ τὸ Ἱερὸ Σύμβολο τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Ἔθνους-Γένους μας, ἐμπρὸς στὰ ἔκπληκτα μάτια τῶν Γερμανῶν.

Αὐτὸ εἶναι μοναδικὸ κοσμοϊστορικὸ γεγονός τῆς ἡρωϊκῆς αὐτοθυσίας τοῦ διαχρονικοῦ Ἑλληνα Εὐζωνα-Στρατιώτη-Φρουροῦ τῶν αἰώνιων Ἑλληνοχριστιανικῶν Ἰδανικῶν.

Τὴν πρώτη ἐπίσημη, βαρυσήμαντη μαρτυρία τοῦ συγκλονιστικοῦ γεγονότος, αὐθημερὸν χάραξε στὴν ἀθάνατη Ἑλληνικὴ Ἱστορία ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρῦσανθος (ὁ ἀπὸ Τραπεζοῦντος).

«**Ἐνδακρυσ**», ἀναφέρει ἡ Ἱστορία, στὸ γραφεῖο του, τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐγγὺς τοῦ Ἱεροῦ Βράχου, λίγο πρὶν ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τοὺς κατακτητές, ὅταν ἀρνήθηκε ὡς ἀντάξιος Ἐθνάρχης νὰ παραδώσει σὲ αὐτοὺς τὴν πόλη τῶν Ἀθηνῶν, τὴν Μητέρα τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ, ἔγραψε στὸ «Ἡμερολόγιό του» (ἐπιμέλεια - ἔκδοση Γ.Ν. Τασοῦδη, Ἀθήνα 1972).

«27 Ἀπριλίου 1941... Ὁ Ἕλληνας φρουρὸς τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, μὴ θελήσας νὰ παρουσιασθῆ μάρτυς τοῦ θλιβεροῦ θεάματος τῆς ἀναρτήσεως τῆς ἐχθρικῆς σημαίας, ὥρμησεν ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἐκρημνίσθη φονευθείς. Ἐκάθησα

εἰς τὸ γραφεῖον περίλυπος μέχρι θανάτου καὶ δακρῶν. Ὅλος ὁ κόσμος περιωρισμένος εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ἡ σιωπὴ γίνεται ἀκόμη στυγνωτέρα...».

Ὁ Ἀθηνῶν Χρῦσανθος.

* * *

Τὸ συγκλονιστικὸ αὐτὸ γεγονός τοῦ πρώτου Εὐζωνα Ἀντιστασιακοῦ Νεομάρτυρα Κωνσταντίνου Κουκίδη, εἶχε συγκλονίσει τοὺς Γερμανοὺς, «ἀποσιωπήθηκε» ὅμως, ἢ δὲν προβλήθηκε στὴν Ἑλλάδα, στὴν τότε σκλαβωμένη, στὴν μετέπειτα ἐλεύθερη, καίτοι εἶναι μία ἡρωϊκὴ αὐτο-θυσία ποὺ καθιστᾶ ἀληθινὸ Ἡρώα, τὸν πρωταγωνιστὴ τῆς πράξης αὐτῆς.

Ἡ ἱστορία ἀγνόησε τὸν νεαρὸ αὐτὸ Ἡρώα καὶ τὴν γενναία πράξη αὐτοθυσίας του, καὶ ἡ Πολιτεία, ἀκόμη καὶ οἱ Ποντιακὲς Ὄργανώσεις καὶ οἱ Δῆμοι τῆς Ἀθήνας καὶ τῆς γέννησης καὶ κατοικίας του (Νίκαια), στάθηκαν στενόκαρδοι καὶ ἄδικοι στὴν ἡρωϊκὴ αὐτὴ Μορφή, ἀφοῦ δὲν τὸν εἶχαν τιμήσει μέχρι τὸ 1994 καὶ 2000 μὲ μία ἀναθηματικὴ πλάκα ἢ μὲ ὀνοματοδοσία μίας ὁδοῦ ἢ μίας πλατείας.

Μόλις τὸ 1994, τοποθετήθηκε μία μαρμάρινη πλάκα στὶς ἐγκαταστάσεις τῆς Προεδρικῆς Φρουρᾶς, ποὺ γράφει:

Πλατεία Εὐζωνα Κουκίδη Κωνσταντίνου.

«Ἐπεσε ὑπὲρ Πατρίδος τὴν 27ην Ἀπριλίου 1941 κατακρημνισθεὶς ἀπὸ τὸν Ἰερὸ Βράχο τῆς Ἀκροπόλεως τυλιγμένος μὲ τὴν Ἑλληνικὴ Σημαίαν. Ὑπερασπιζόμενος Ταύτην μέχρι Τελευταίας Ρανίδος τοῦ Αἵματός του. Ἀρνούμενος νὰ τὴν παραδώσῃ εἰς τὸν Γερμανὸν Κατακτητὴν.

27 Ἀπριλίου 1994

Ἀιωνία ἡ μνήμη τοῦ Ἄξιου Τέκνου τῆς Ἑλλάδος Εὐζωνα Κουκίδη Κωνσταντίνου».

Ἀποτελεῖ ἔθνικὸ χρέος ἡ ἡρωϊκὴ αὐτὴ πράξη τοῦ Κωνσταντίνου Κουκίδη, νὰ γίνει εὐρύτερα γνωστή, νὰ συμπεριληφθεῖ στὰ σχολικὰ βιβλία, ὥστε νὰ προκληθεῖ ἔθνικὴ ἀνάταση στὶς ψυχὲς τῶν μαθητῶν καὶ νὰ ἀποδοθοῦν, ἔστω

καὶ καθυστερημένα, οἱ δέουσες τιμὲς ἀπὸ τὸ Ἔθνος, τὴν Πολιτεία καὶ τὰ πάσης φύσεως Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα.

Πρέπει νὰ ἐπισημανθεῖ ἡ Ἱστορική καὶ Ἐθνική αὐτὴ ἀδικία γιὰ τὸν νεαρὸ Εὐζωνα, γιὰ τὸν ἐξῆς λόγο:

Μίας ἄλλης διάστασης καὶ σημασίας ἡρωϊκὴ πράξη (κατάβαση τῆς Γερμανικῆς σημαίας ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη, ἀπὸ τὸν ἴδιο ἴστο πού ἦταν ἡ Σημαία, μὲ τὴν ὁποία σαβανώθηκε ὁ Κωνσταντῖνος Κουκίδης), τῶν Γλέζου-Σάντα προβλήθηκε καὶ τιμήθηκε, οἱ δὲ Μανώλης Γλέζος καὶ Λάκης Σάντας ὠδηγήθηκαν σὲ διαχρονικὴ καὶ ἐπιτεινόμενη ἡμιθέωση καὶ σὲ μόνιμη ἔνταξη στὸ πάνθεο τῶν νεώτερων ἡρώων.

Ἐν τούτοις, ἡ μείζονος ἐθνικῆς σημασίας αὐτοθυσίᾳ τοῦ Κωνσταντίνου Κουκίδη παραμένει ὡς ἀνύπαρκτη στὸ σκοτάδι τῆς Ἱστορίας, σὰν πράξη πού δὲν ἔγινε ποτέ.

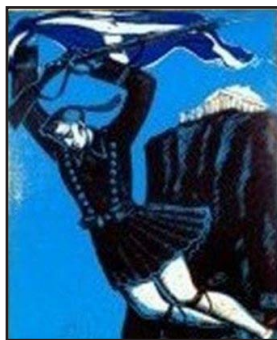
Μόλις τὸ 2000, ὁ Δῆμος Ἀθηναίων τοποθέτησε στοὺς πρόποδες τῆς Ἀκροπόλεως μίᾳ ἀφιερωματικὴ πλάκα γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Κωνσταντίνου Κουκίδη.

* * *

Τιμὴ στὴν Ἑλληνικὴ Σημαία...! **

**Ὁ Νεο-εθνομάρτυρας Φρουρὸς
τῆς Σημαίας στὴν Ἀκρόπολη
Κωνσταντῖνος Κουκίδης**

Ὁ ἀείμνηστος Κωνσταντῖνος ἦταν ποντιακῆς καταγωγῆς καὶ γεννήθηκε μᾶλλον τὸ 1920.

Τὸ 1940 πολέμησε στὸν ἑλληνοϊταλικὸ πόλεμο. **Μ**ετὰ τὴν κατάρρευση τοῦ μετώπου, παρουσιάσθηκε στὴν Προεδρική Φρουρὰ καὶ ζήτησε νὰ καταταγεῖ σὲ αὐτὴν ὡς Εὐζωνος, ἀλλὰ καὶ Φρουρὸς τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας τῆς Ἀκροπόλεως.

Ὁταν οἱ Γερμανοὶ κατέλαβαν τὴν Ἀθήνα, 27η Ἀπριλίου 1941, μίᾳ ὁμάδα μοτοσυκλετιστῶν κατευθύνθηκε πρὸς τὴν Ἀκρόπολη, γιὰ νὰ κατεβάσει τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία καὶ νὰ ὑψώσει στὴν θέση της τὴν γερμανικὴ σβάστικα.

Άφιερωματική πλάκα του Δήμου Αθηναίων για το πρόσωπο του Κωνσταντίνου Κουκίδη. Τοποθετήθηκε το 2000 στους πρόποδες της Ακρόπολης.

Συμβόλου της Έλληνικής Σημαίας, όχι μόνο από κάποιους «αναρχικούς», αλλά και από κάποιους δήθεν προοδευτικούς, που δυστυχώς κατέχουν ύψηλές θέσεις.

Ευτυχώς όμως που υπάρχουν και πάντα θα υπάρχουν αξιοθαύμαστα και αξιο-μίμητα παραδείγματα, όπως του Κωνσταντίνου Κουκίδη.

Αιώνία σου ή Μνήμη, αθάνατε Νεο-εθνομάρτυρα!

(*) Περιοδ. «Σύνδεσμος», αριθμ. τεύχους 512 / Οκτώβριος 2016. Του Μιχαήλ Νικ. Μαρτσέκη. • Επιμέλ., υπέρτιτλ., παράγρ., έντονα ήμέτ.

(**) Περιοδ. «Έλληνορθόδοξη Πολύτεκνη Οικογένεια», αριθμ. τεύχους 149/ Μάρτιος 2016, σελ. 22. • Επιμέλ., υπέρτιτλ., παράγρ., έντονα ήμέτ.

